

[Nørdqvist.]

lering, men jeg mener nu alligevel, at vi i udvalget nærmere må overveje, om vi løber ind i praktiske vanskeligheder. Selv om eneklte har den vildfarelse, at det at sidde i en bestyrelse blot er at ryge store cigarer og klippe kuponer, så er sandheden jo den, at skal virksomheden ikke gå al kødets gang, kræver det sin mand og også visse kvalifikationer.

I forbindelse med selskabsledelsen tages det første forsigtige skridt til at adskille direktion og bestyrelse, og vi er altså her på vej ind i EF's femte direktivforslag om en fuldstændig adskillelse. Det er et af de punkter, hvor jeg mener vi alvorligt bør overveje at afvente den endelige udformning af femte direktiv, bl. a. for at undgå nye ændringer til besvær for både erhvervsliv og myndigheder. Jeg ved, at ministeren har den opfattelse, at vi ved at vedtage lovforslaget nu har en mulighed for at påvirke udformningen af EF-direktivet. Selv om jeg fuldt ud anerkender ministerens store evne til at få tingene til at glide, så er jeg bange for, at dette er at spænde buen for højt.

Jeg røber ingen hemmelighed ved at afsløre, at just denne bestemmelse i visse kredse, nemlig i de såkaldte familieaktieselskaber, har givet anledning til dybe panderynker. Men jeg mener, at vi fordomsfrit bør vurdere det principielle spørgsmål, om aktieselskabsformen bør hæmmes eller beskyttes af samfundet. Er der en legitim interesse, kan det måske forekomme lidt kunstigt og formalistisk at besværliggøre ledelsesfunktionen.

Lovforslagets bestemmelser om minoritetsbeskyttelse er værdifulde, og mit parti accepterer helhjertet grundideen, ikke mindst fordi bestemmelserne udtrykker den sande demokratiske livsform, at den lille også har ret, at også et mindretal har et rimeligt krav på hensyntagen, hvis ikke demokrati blot skal være et formalistisk begreb, et ord, man slynger i hovedet på den ærede, men mindre modstander. I en tid, hvor der endog i denne sal udtrykkes den opfattelse, at demokrati ikke indebærer i det mindste et forsøg på at imødekomme selv store mindretal, er der grund til at takke handelsministeren for, at han inden for erhvervslivet kodificerer mindretallets ret og måske derved baner vejen for, at

denne, synes jeg, rigtige opfattelse af folkestyret kan trænge ind i andre og mere fornemme auditorier.

Det er åbenbart, at disse nye bestemmelser kan diskuteres i detaljer. Således er det ikke givet, at samme minoritetsprocent bør anvendes i alle relationer, og jeg skal ærligt indrømme, at jeg er noget betænkelig ved mindretallets ret til granskning. Jeg kan levende forestille mig en gruppe, der ønsker at overtage et selskab, og som igennem et krav om granskning kan fremkalde kursfald på Børsen for derefter at opkøbe aktierne til en beskeden kurs.

Da ministeren skrev sit lovforslag, var det vel bestemte og kendte aktionærer og mindretalsgrupper, han havde i tankerne. Arbejdsministerens førnævnte forslag kan, hvis ministeren har magt som agt, imidlertid let medføre, at alle, som er aktionærer i dag, om føje år kun har lovens minoritetsbestemmelser som redningsplanke. Sic transit gloria mundi.

Kravet om åbenhed af hensyn til samfundet, de ansatte, kreditorer og investorer har ikke i alle enkeltheder fået en form, der har givet bifald fra alle sider. Men regnskabsbestemmelserne er jeg meget tilfreds med. Linsen er, at det nu fastlægges, at der skal gives fuld information på en ensartet måde. Mange selskaber har i de senere år taget skridt hertil, men fremfor at anvende alle mulige forskellige faconer, finder jeg det rigtigt at indføre én metode, som gør regnskaber sammenlignelige.

I denne relation har jeg en ikke uvæsentlig indvending, idet koncernregnskaber også skal være offentligt tilgængelige. Umiddelbart forekommer det ikke indlysende rigtigt, at vi i denne lov gennemfører regler om koncernregnskaber, før vi har klarhed over, hvorledes disse problemer vil blive klaret i fællesmarkedet. Det forekommer mig nærliggende, at danske virksomheder derved blotlægges for udenlandske konkurrenter og spekulanter, og det er vel ikke ligefrem en ønskeposition.

Til åbenhed hører også bestemmelsen om, at aktiebogen skal være tilgængelig for enhver. Det vil sige, at enhver — også spekulanter — let og ubesværet kan finde ud af, hvor aktierne kan købes, og hvordan der skal sættes ind for at erobre magten i et selskab. Det er jo set før, og nu bliver det altså,